

Pytania prejudycjalne

W jaki sposób należy interpretować art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 864/2007⁽¹⁾ dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) zgodnie z którym „prawem właściwym dla zobowiązania pozaumownego wynikającego z czynu niedozwolonego jest prawo państwa, w którym powstaje szkoda”. W szczególności:

- 1) w jaki sposób należy interpretować pojęcie „państwo, w którym powstaje szkoda” w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 w związku z powództwem o odszkodowanie za szkody majątkowe względnie o zadośćuczynienie za szkody niemajątkowe wytoczonym przez członków rodziny osoby zmarłej w wypadku drogowym, który miał miejsce w państwie siedziby sądu, w sytuacji gdy osoby te mają miejsce [zwykłego] pobytu w innym państwie Unii Europejskiej i tamże doznały rzeczonych szkód?
- 2) czy dla celów stosowania art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 szkody majątkowe i niemajątkowe członków rodziny osoby zmarłej w wypadku drogowym, który miał miejsce w państwie siedziby sądu, poniesione przez nich w państwie miejsca ich [zwykłego] pobytu, stanowią „szkodę” w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub „skutki pośrednie” w rozumieniu drugiej części tego przepisu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) (Dz.U. L 199, s. 40).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland (Irlandia) w dniu 25 lipca 2014 r. – Maximillian Schrems przeciwko Data Protection Commissioner

(Sprawa C-362/14)

(2014/C 351/06)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maximillian Schrems

Strona pozwana: Data Protection Commissioner

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jeżeli w trakcie rozpatrywania skargi skierowanej do niezależnego urzędnika, któremu z mocy ustawy powierzono funkcje administracyjne i wykonawcze w odniesieniu do ustawodawstwa dotyczącego ochrony danych, dane osobowe przekazywane są do innego państwa trzeciego (w tym przypadku do Stanów Zjednoczonych Ameryki), którego obowiązujące przepisy i praktyka prawna nie gwarantują – w ocenie skarżącego – adekwatnej ochrony osoby, której owe dane dotyczą, urzędnik ten jest bezwzględnie związany odmiennymi ustaleniami Wspólnoty zawartymi w decyzji Komisji z dnia 26 lipca 2000 r. (2000/520/WE⁽¹⁾), uwzględniając art. 7, 8 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (2000/C 364/01⁽²⁾), niezależnie od przepisu art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE⁽³⁾?
- 2) Ewentualnie, czy urzędnik ten może lub musi zbadać tę sprawę indywidualnie w świetle nowych okoliczności faktycznych zaistniałych w międzyczasie, po dacie publikacji decyzji Komisji?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 26 lipca 2000 r. przyjęta na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie adekwatności ochrony przewidzianej przez zasady ochrony prywatności w ramach bezpiecznej przystani oraz przez odnoszące się do nich najczęściej zadawane pytania, wydane przez Departament Handlu USA (notyfikowana jako dokument C(200) 2441), Dz. U. L 215, s. 7.

⁽²⁾ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, Dz.U. C 364, s. 1.

⁽³⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, Dz.U. L 281, s. 31.